

fund, vi har, og tak for det. Begge forældre er ofte udearbejdende og ofte på fuld tid, børnefamilier er jo ikke dem, der arbejder mindst, og så må vi også tage hånd om de borgere i vores samfund, som ikke tager hånd om sig selv, nemlig børnene.

Det er altså ikke en beslutning om, at det skal være sådan og sådan; det er altså bare, at virksomhederne og medarbejderne skal overveje det.

Hvordan skal man så vide, om de overvejer det? Ja, man kunne f.eks. have en lille rubrik på APV'en, hvor der står: Har I diskuteret jeres familiepolitik på arbejdspladsen? Ja eller nej? Og så var det det. Det er jo ikke sådan, at vi vil fare ud med bål og brand og komme efter dem, der ikke har en familiepolitik. Nej, vi vil bare opfordre folk til at få det gjort og lægge den smule energi i det, der skal til for at hindre, at familierne og i særdeleshed børnene får mere stress.

Det er sådan set i al enkelthed, hvad det går ud på. Vi glæder os da over, at der har været mange positive tilkendegivelser, og det er måske med det her forslag som med andre af Kristendemokraternes forslag, at det er lidt for meget at tage i én bid, men så tager vi det gerne lidt efter lidt, og vi er faktisk overbeviste om, at lige nøjagtig på det her område er tiden med os, og at vi vil komme til at diskutere det mange gange i tiden fremover.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Jan Petersen med et indlæg i anden runde.

Jan Petersen (S):

Ja, det kunne måske også have været en kort bemærkning. Blot lige den refleksion over de indlæg, der har været, at jeg sådan set godt forstår, at Kristendemokraterne ikke synes, det er nok med velvillige ord.

Jeg kan for så vidt identificere to temaer, som det kunne være nyttigt, at vi arbejdede med i Arbejdsmarkedsudvalget, ikke for at forslaget bare skal dø en sædvanlig naturlig død i velvillige ord, men for at få debatten holdt ved lige og se, om der kan komme noget ud af det, sådan at tiden arbejder ikke bare for Kristendemokraterne, men også for mange af de ambitioner, vi har.

Det ene er, at jeg synes, det var interessant, hvad Det Radikale Venstre sagde, og derfor kunne vi da i det mindste benytte lejligheden til at få afdækket, hvad det er for årsregnskabsmuligheder, som andre lande har. Det er sådan set et in-

teressant tema for på den måde at få beskrevet, hvorledes andre går ind i den her debat og gør virksomheders forhold til samfundet og de mere generelle behov, samfundsborgere har, til et objekt for virksomhedernes konkrete ageren. Det synes jeg ville være spændende at få afdækket under udvalgsarbejdet.

Det andet er, at der, hvor Folketinget jo direkte uden at krænke deciderede overenskomster, lokalaftaler m.v., som var centralt for os, er, hvor staten selv er arbejdsgiver. Hvordan gør staten selv det her? Det kunne vi også bede om at få belyst under udvalgsarbejdet. Man kan sige, at der er vi sådan en slags arbejdsgiver, i hvert fald har vi mulighed for at påvirke arbejdsgiversiden markant herindefra.

I hvert fald de to temaer kan jeg identificere kan bringe diskussionen videre, sådan som hr. Mogens Nørgård Pedersen og alle andre, herunder også adskillige socialdemokratiske børnefamilier, synes, at den her debat skal videre, og det, jeg forsøgte at sige, var sådan set, at her er to steder, hvor vi i hvert fald kan bringe den videre.

Kl. 22.20

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så siger vi tak til ordføreren, hr. Jan Petersen, og så et indlæg fra hr. Ole Sohn. Hr. Ole Sohn i anden runde.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, jeg gerne vil bidrage til den konstruktive stemning, for jeg synes, det er lidt vigtigt, ud over at få italesat et vigtigt tema, at man også der, hvor der er mulighed for at kunne gå videre, finder veje for at holde fokus på familie- og børnepolitikken.

Jeg er helt enig både med Det Radikale Venstre og også med hr. Jan Petersen, som bakker op om det, i, at den idé med at afdække, hvilke muligheder der ligger i årsregnskabsloven, er et tema, hvor man kan bringe familiepolitikken ind. Jeg er helt opmærksom på, at det henhører under et andet ministerium, men det samarbejdende folkestyre kan vel nok finde frem til, hvilke erfaringer vi kan hente ind fra andre lande.

Det andet er selvfølgelig, at man som offentlig arbejdsgiver har nogle særlige forpligtelser, nogle særlige muligheder.

Så på de konkrete punkter vil jeg også gerne give tilsagn om, at vi meget gerne vil arbejde videre, sådan at vi fastholder fokus på familie- og børnepolitikken.